

Centre Excursionista de Castellar

Colom, s/n - Telèfon 93 714 73 05. Castellar del Vallès (Vallès Occidental) Barcelona
e-mail: cecastellar@hotmail.com - <http://centrexursionista.entitatscastellar.cat>

Adherit a les federacions d'Entitats Excursionistes de Catalunya, d'Esports d'Hivern i a Azimut

NÚMERO 468

SETEMBRE 2007

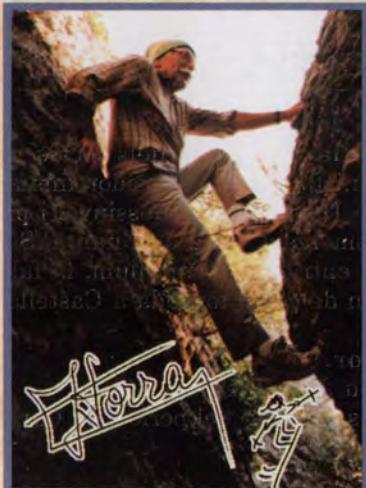

Esplai Sargantana 2007

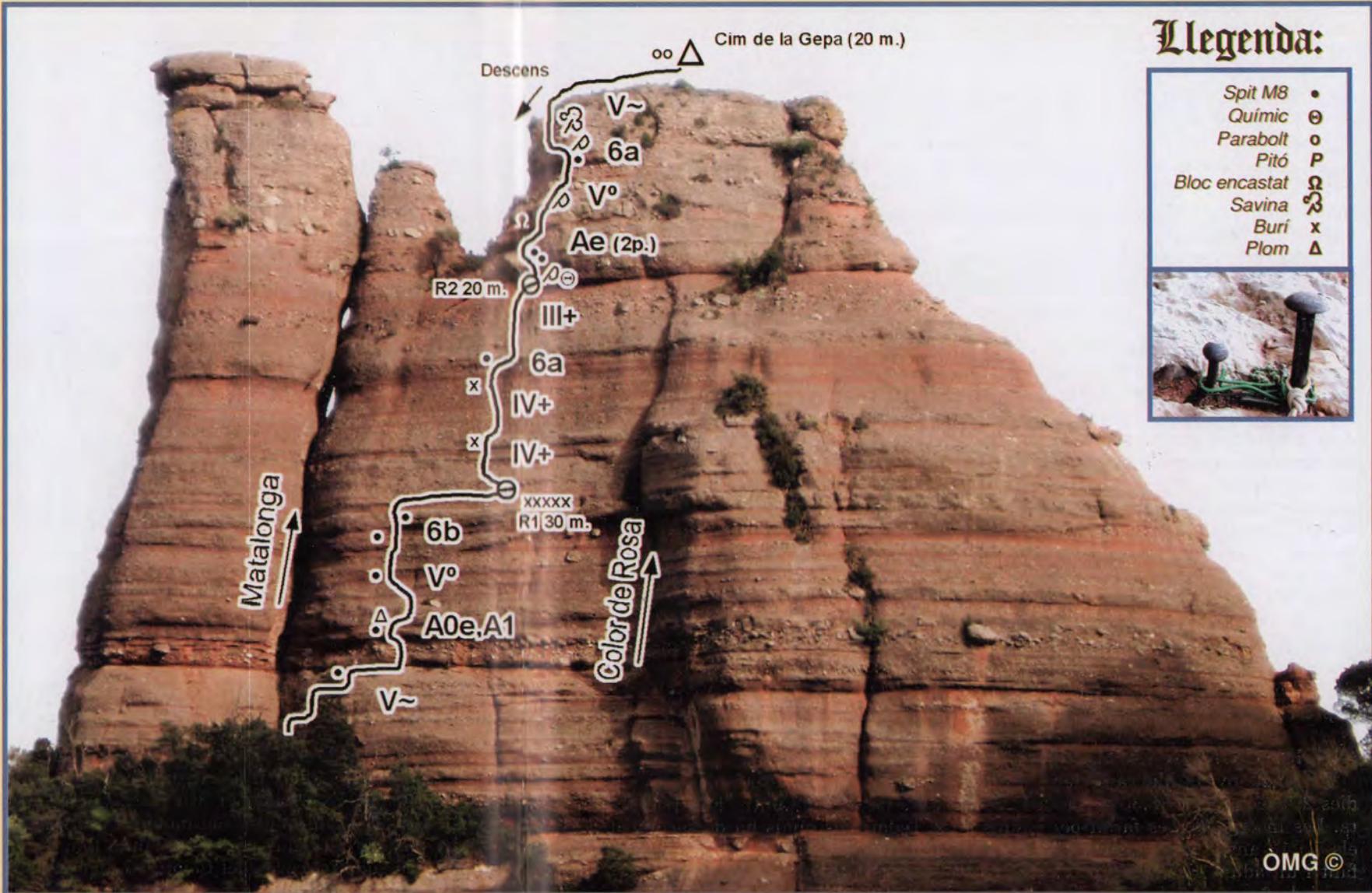
Dedicatòria

En Josep Mª Torras Homet (nascut a Barcelona l'any 1926) és membre del C.E. de Castellar del Vallès, localitat on resideix junt amb la seva esposa, l'Anna Maria Pallejà. Aquest home és un gran enamorat de la Castellassa: l'ha ascendida **153** cops (de moment) i coneix tots els seus racons.

En Torras ha escalat centenars de roques a tot arreu (moltes d'elles verges de petja humana) i la seva impressionant trajectòria muntanyenca ha servit per forjar part de la història de l'escalada i l'alpinisme de Catalunya.

via: Josep Mª Torras Homet

Llegenda:

Spit M8	•
Químic	Θ
Parabol	○
Pitó	P
Bloc encastrat	Ω
Savina	Ω
Buri	X
Plom	Δ

Dades de l'obertura: Via oberta des de baix a l'estil clàssic en 2 jornades, essent l'última el dia 26-5-2007, a càrrec d'Armand Ballart Codó (Rubí) i Òscar Masó Garcia (Sabadell).

Han col·laborat per tal d'arranjar el tercer llarg la Maria Reyes i en Carles Fernàndez (ambdós de Sabadell).

Fitxa tècnica: Material necessari: 6 cintes exprés, 2 bagues, casc, i pel 1er. llarg un ganxo ample i un fifí opcionals. Roca de millor qualitat en els dos primers llargs. Traçat exigent, eminentment clàssic i amb equipament just.

encara queden restes de les antigues cel·les dels ermitans. Al fons d'aquesta trobem un parell de piques plenes d'aigua que va gotejant del sostre. La tornada es fa pel mateix itinerari.

Les que surten a la foto de la balma del Racó de la Pastera són: M. Mañosa i M. Hidalgo.

GRUP FAMILIAR. Sortida en BTT. Dia 10

Va ser una sortida molt divertida. Ja de bon matí vam haver de col·locar totes les bicis dins l'autocar, amb una mica d'enginy i desmuntant-ne unes quantes, després, a Girona, les vam tornar a muntar, vam esmorzar, i una vegada preparats vam començar la pedalada. El carrilet, en principi, és una via planejada i de poca dificultat, però la veritat és que els últims kilòmetres se'n van fer

El grup a Girona a l'inici del recorregut

una mica pesats més que res per no estar-hi acostumats. Els 40 km de carrilet que vam fer estan ben arreglats i senyalitzats i la pedalada va transcorrer sense incidents greus (alguna caiguda i alguna rascada). Ha estat una sortida per repetir, doncs sí que ens vam cansar, però quan vam arribar a Sant Feliu de Guíxols i ens vam poder banyar a la platja, se'n va oblidar l'esforç que havíem hagut de fer.

NOVA VIA D'ESCALADA OBERTA A LA CASTELLASSA DE CAN TORRAS EN HOMENATGE A EN JOSEP MARIA TORRAS HOMET

Parlar de la figura d'en Torras Homet (Barcelona, 1926) és parlar d'un personatge il·lustre de la història pionera de l'escalada a Catalunya. Junt amb la seva esposa, l'Anna Maria Pallejà, viu actualment a Castellar i és soci del C.E. Castellar des de fa una bona colla d'anys.

Les seves «primeres» a Montserrat i a Sant Llorenç són nombrosíssimes i farcides d'anècdotes, proeses inversemblants i curiositats que val la pena conèixer. Des de sempre he llegit i sentit a parlar de les seves realitzacions, moltes fetes al costat del seu entranyable company d'escalades, en Joan Nubiola, amb qui forma un tandem batejat com la «Cordada Centenària».

L'any 1994, junt amb la meva família, varem tenir la sort de conèixer-lo en persona en una trobada del grup Cavall Bernat. Aquella conversa va ser tan

intensa i apassionada que des de llavors hem anat sortint regularment amb l'excusa de grimpar alguna agulla «estrafolària» de Sant Llorenç del Munt.

De resultes d'aquestes sortides he pogut descobrir que en Torras és un gran enamorat de la Castellassa de can Torras. Només cal dir que l'ha ascendida 153 cops!, essent l'últim cop fa pocs mesos (amb més de 80 anys a l'esquena), i que participa des de fa molts anys en la pujada i descens del pessebre del C.E. de Castellar del Vallès al cim mateix d'aquesta espectacular agulla del massís de Sant Llorenç del Munt.

Aquesta relació d'en Torras amb la Castellassa lògicament no em va passar per alt en el moment en què vaig posar-me a escriure un llibre monogràfic dedicat a aquesta roca.

Aquesta labor em va portar a escalar l'spectacular via de la cara nord fa poques setmanes i en companyia del bon escalador Armand Ballart, un altre il·lustre de l'escalada clàssica del país. En acabar l'ascensió, l'Armand em va comentar que li feia especial il·lusió d'obrir un nou itinerari d'escalada pel vessant oest i em va invitar a compartir corda amb ell per materialitzar-ho. Inicialment vaig dubtar d'acceptar, perquè el meu temps actualment és molt limitat i procuro dedicar-me de ple a la confecció del llibre, però aquesta proposta era una ocasió ideal per poder homenatjar a en Torras, qui de bona llei crec que es mereix que es perpetuï el seu nom a la Castellassa. Quan li vaig exposar la idea a l'Armand, ell em va confessar que també ho havia pensat, i no cal dir que això ens encoratjà de ple per encarar l'emocionant repte que se'n obria al davant.

Varem esmerçar dues jornades d'activitat. El primer dia escalant amb estil clàssic compromès que l'Armand va afrontar amb la seva perícia innata. El segon dia ens va oferir un bon ruixat quan estàvem en plena paret, però això no ens va aturar i així va ser com hores més tard jo arribava, mig extenuat, al cim de la gepa de la Castellassa el dia 26 de maig. Més tard es reunia amb mi l'Armand, amb qui vaig fer una forta encaixada de mans donant per finalitzada la via d'homenatge a en Torras.

Com a punt final, dies més tard vaig arranjar els ancoratges del tram final de la via amb la col·laboració de la Maria Reyes i en Carles Fernàndez, una parella de Sabadell molt ferma i activa a qui els faig arribar el meu més sincer agraïment.

Òscar Masó Garcia

(A les pàgines centrals teniu més informació sobre aquesta nova via)

